

Nr 291

Av herr Carlstein m. fl., angående auktorisationen av revisorer.

(Lika lydande med motion nr 242 i Första kammaren)

För olika handelskammare finns antagna i stort sett likalydande stadgor angående bl. a. auktorisation av revisorer. Enligt dessa stadgor ankommer det på handelskamrarna att efter hörande av den s. k. centrala revisorsnämnden upptaga och avgöra föreliggande ansökningar om auktorisation. Den centrala revisorsnämnden består av en representant från varje handelskammare — med undantag för den på Gotland. I nämnden är vidare representerade handelshögskolorna i Stockholm och Göteborg, Föreningen Auktoriserade revisorer m. fl. Centrala revisorsnämnden fastställer *själv* sin arbetsordning. Dess yttranden är *icke* offentliga handlingar och följaktligen *icke* allmänt tillgängliga.

För de olika handelskamrarna finns i stadgorna noggrant preciserade kunskaps- och erfarenhetskrav för erhållande av auktorisation (exempelvis avlagd civilekonomexamen med kvalificerade betyg i vissa läroämnen samt väl vitsordad praktisk tjänstgöring i minst fem år).

Uppfyllandet av de sålunda fastställda kompetenskraven är emellertid icke tillräckligt för erhållande och bibehållande av auktorisation. Stängd från auktorisation eller bibehållande av tidigare förvärvad auktorisation är bl. a. den som innehar avlönad allmän tjänst. Efter prövning i varje särskilt fall kan undantag dock medges.

Innebörden härav blir den att en auktoriserad revisor, som erhåller statlig eller kommunal tjänst, i allmänhet förlorar sin auktorisation. Undantag medges dock generellt för vissa kategorier av lärare samt därutöver i en mycket begränsad och till synes icke enhetlig omfattning för vissa andra revisorer.

En konsekvens av nuvarande bestämmelser och praxis beträffande prövning av auktorisationsärenden blir att auktoriserade revisorer i allmänhet undviker att söka revisorsbefattningar hos stat och kommun; något som måste betraktas som en påtaglig olägenhet. Närmast sett ur kommunal synpunkt måste det anses som en nackdel att revisionens ledande tjänstemän eller tjänstemän icke besitter samma auktorisation som de beprövade privata revisorerna.

I detta sammanhang bör även beaktas att tjänstemannarevisorerna i de större städerna i allmänhet icke har sin verksamhet begränsad till den kommunala revisionen i egentlig mening utan även utsträcker denna till

ett flertal hel- eller halvkommunala bolag, föreningar och stiftelser. Dessa befattningshavares verksamhet är med andra ord nog så skiftande som de mera enhetligt verksamma bolagsrevisorerna inom den privata sektorn.

Som en remarkabel omständighet bör i sammanhanget påtalas att någon som helst fullföljdsrätt mot handelskamrarnas beslut i auktorisationsärenden icke föreligger, vilket måste betraktas som en påtaglig brist, då oenhetlig tillämpning synes föreligga mellan olika handelskamrars behandling av likartade ärenden beträffande »tjänstemannarevisorer».

Också inom den rent enskilda sektorn har på senare tid framförts klagomål mot vissa handelskammare för varierande tillämpning av ärenden om auktorisation. Tendenser att utnyttja handelskamrarnas handhavande av auktorisationen av revisorer i monopolsyfte kan heller icke uteslutas.

Då detta icke kan vara tillfredsställande förefaller tiden därför vara inne att i en eller annan form bereda det allmänna insyn eller inflytande på handelskamrarnas verksamhet med auktorisation av revisorer.

Åberopande det anförda får vi hemställa,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t hemställa om en allsidig utredning för beredande av insyn eller inflytande från det allmännas sida i handelskamrarnas verksamhet med auktorisation av revisorer.

Stockholm den 23 januari 1964

Rune Carlstein

Bengt Fagerlund

Erik Adamsson

Gördis Hörnlund